

Ծ Ե Ր Ա Ն Ո Ց Ի Մ Ա Տ Ր Ա Ն Մ Է Ձ

Տարիփոսներ, այր թէ կիմ, հաւաքուած են վերստին
Ծերանոցի մասրան մէջ, ուր Սուրբ Մարմինն Միածնին
Իր Արեան հետ — մեծ խորհուրդ — կը բաշխուի անխիւր,
Վիճէն խոցուած Տիրամօր նկարին ճակ մեծադիր:

Անոնց պէս ես ալ մի օր — որ հեռու չէ, կը կարծեմ — ,
Աւետարանին հետ արտաքին պիտի հաշիւն իմ փակեմ.
Տարիներու բեռան հետ բերած կծիկն յուշերուս,
Պիտ' միանամ մարդերուն այս անեսիլ ու անյոյս:

Ընկերներու հետ փակած ամէն հաշիւ՝ պիտի գամ,
Այս անդորրին մէջ պիտի հիւանդ խոհեսս որոճամ,
Վերջին էջերը, այո, կեանքիս գրքին բազմագոյն,
Հոս պիտ' գրեմ, անոնց մէջ քափեմ մուրն իմ հոգւոյն:

Մահուան անձոյժ հրեւակին է՛ն շատ սիրած տղն է հոն,
Կեանքէն Բնոց հոգիներ ուր մերթ իրեն կը սպասեն.
Հոն է ուր ես անցընեմ պիտ' իմ կեանքի երեկոն,
Եւ օրէ օր մօտեցող իր ռոմանսայնը լսեմ:

Գերադաս չէ՞ արդեօք մահն անակնկալ, կանխահաս,
Քան ձիգ ու սեւ օրերուն՝ քամել հոգիդ մաս առ մաս.
Հարցումներուն այս չունիմ ես պատասխան մը մեկին,
Ընտրութիւնն այդ՝ Տէր, լաւ որ Դուն չես ձգած մեր կամքին:

Տէր, չպակսի թող ինձմէ ուրախութիւնը անհուն,
Մեղքի բեռէն թեթեւցած սիրտ մը իմ մէջ կրելուն:

2.2.1985

Գ. ՀԱՐՏԱՐ

«Փա՛նք յաւերժական անհետ բարձունքին,
Եւ խաղաղութիւն, հաճութիւն կրկին
Բոլոր աշխարհին, եւ մարդկանց անուս,
Եւ օրհնութիւն Քեզ, Տէր, միշտ ի բարձունս»:

Հնչեցէ՛ք զանգեր, ձայնով անկսկիծ,
Մեծ խորհուրդը, զի Հայրն յափճեցինք
Բառնալու համար ամէն վիճ ու ցաւ,
Մարմնացեալ՝ այսօր ի մեզ յայտնեցաւ:

ՀՄԱՅԵԱԿ ԳՐԱՆԵԱՆ